Rok I. Niedziela 2 grudnia 1928 Nr. 1.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna wynosi 7 zł., kwartalna 1·80 zł., miesięczna 60 gr., cena numeru pojedynczego 15 gr Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie.

Błogosławieństwo X. Arcybiskupa Bolesława Twardowskiego dla „Lwowskich Wiadomości Parafjalnych".

Z wielką radością dowiedziałem się o postanowieniu XX. Proboszczów lwowskich wydawania osobnego religijnego pisma tygodniowego dla parafjan. Postanowienie to idzie po myśli naszej wspólnej Matki Kościoła św., który pragnie, aby związek wiernych z duszpasterzami i z parafją był jak najżywszy. Ufam, że pismo wzbudzi zainteresowanie sprawami Kościoła powszechnego i parafji, że ułatwi zrozumienie ich i ze ożywi miłość do Kościoła św. Ufam też, iż dotrze do każdego domu katolickiego we Lwowie i że będzie wszędzie mile witane jako głos troskliwego serca duszpasterzy, którym Bóg zwierzył czuwanie nad duszami.

Niech Bóg błogosławi nowemu dziełu i wszystkim drogim Nam wiernym, szczególnie tym, którzy w rozpowszechnieniu jego udzielą swej pomocy.

† BOLESŁAW
Arcybiskup-Metropolita

Cele naszego pisma.

„Lwowskie Wiadomości Parafjalne" są jednym **ze skutków Kongresu eucharystycznego** we Lwowie. Kongres miał być i rzeczywiście był nie tylko manifestacją religijną, okazaniem nazewnątrz czci dla Najśw. Sakramentu, ale także pogłębieniem wiary i sumienia i był punktem zwrotnym w religijnych dziejach Lwowa. Przypomnijmy sobie uroczystą Mszę polową na boisku sokolem z chórem tysięcy dzieci, wspaniałą procesję z kościoła św. Elżbiety na plac Marjacki, w której uczestniczył cały Lwów, ale przedewszystkiem adorację nocną z tłumami, których kościoły nie pomieściły, z dziesiątkami tysięcy komunikujących, iluminację od suteryn do poddasza, stanowisko prasy lwowskiej wobec kongresu, nie żałującej trudu, by to wielkie dzieło upamiętnić. I Lwów długo pozostawał pod wrażeniem tych chwil. Chodzi o to, by pod ich wpływem działał, by wszędzie tam, gdzie zapalono świece, kwitła znajomość prawd wiary, panowało sumienie chrześcijańskie, świeciło chrześcijańskie życie. Wszędzie też tam chcemy dotrzeć z naszem pismem.

Kongres eucharystyczny oprócz Lwowa był jeszcze w Łodzi i Częstochowie. **Częstochowski zgromadził setki tysięcy,** a niemieckie pismo „Germania" pisało o nim w swem sprawozdaniu między innemi: Ach, ci polscy pielgrzymi! Przez całe dnie i przez noce, przez w kurzu ukrytą ulicę płynie he-

roizm pielgrzymstwa. Dosłownie z oddali całych dni drogi przychodzą mężczyźni, kobiety i dzieci... Te setki tysięcy stoją tu, klęczą, siedzą, obozują pod gołem niebem przez całe dnie i noce... Gdy spojrzą na Najśw. Sakrament, wówczas na moment, głęboki, jak bezdeń wiary, jest ich spojrzenie tak wzniosłe, pełne wiary i tak błagające, jak gdyby umiłowany Bóg zstąpił z wiekuistych niebios na Jasną Górę na sąd, albo by po raz drugi odkupić świat... Wszystko to wydaje się niemożliwością w XX wieku. A jednak istnieje. Jest rzeczywistością. Przechodzimy zawstydzeni, zachwyceni do głębi duszy tą wielkością ofiary religijnej“.

Mimo to wszystko **pamiętamy o sądzie Ojca św. Piusa XI.,** który wydał jako nuncjusz w Polsce, że wiara naszego ludu jest uczuciowa i w chwili próby może zawieść, że nasza inteligencja jest areligijna. Ten stan rzeczy ma swoje wytłumaczenie, choć niema całkowitego usprawiedliwienia, ale dalsze jego trwanie nie znalazłoby nie tylko usprawiedliwienia, ale i wytłumaczenia. Do zmiany tego stanu rzeczy pragną i „Wiadomości Parafjalne“ przyczynić się w granicach swej możności.

Prześladowanie katolików w Meksyku, nie różniące się niczem, poza narzędziami uśmiercania, od prześladowania pierwszych chrześcijan, sroży się na oczach całego świata i przypomina wszystkim katolikom, że to, co dziś w Meksyku, jutro może być w każdym z ich krajów, jeśli będą katolikami z imienia, jeśli działalność ich nie będzie dość wydatna i nie obejmie swym wpływem najszerszych mas, by wszystko, co katolickie, czuło, myślało i żyło po katolicku.

Z powyższego wynika jasno, że pismo nasze **nie będzie się zajmować polityką,** ani rzeczami z nią związanemi, o ile nie będą godzić w sprawy czysto kościelne, ale zdajemy sobie znów dobrze sprawę z tego, że dobrzy katolicy, w całem tego słowa znaczeniu, do jakiegokolwiek będą należeć stronnictwa, wszędzie wniosą uczciwą i sumienną pracę, nigdzie nie będą gonić za pochwałami i popularnością i na każdem stanowisku dobrze się zasłużą Polsce.

Pismo nasze nie jest przedsiębiorstwem, lecz propagandą. Z tego faktu wynika obowiązek zwolenników pisma do rozszerzania go czy osobiście czy przez umożliwienie rozdawania bezpłatnie jego numerów ludziom niezamożnym. Jeśli metodyści zdobyli się na złożenie 600.000 dolarów na stworzenie stacji radjonadawczej dla celów propagandowych, to i my możemy tem bardziej zapewnić takiemu pismu lwowskiemu, jak „Wiadomości parafjalne“, najwłaściwszy poziom redakcyjny, szeroki kolportaż i możność propagandy.

Do współpracy wszystkich zapraszamy. Każdą pomoc chętnie i z gorącem podziękowaniem przyjmiemy.

Z błogosławieństwem Arcypasterskiem rozpoczynamy **to dzieło dla chwały Bożej** i dla szczęścia ludzkiego, ufni w jego powodzenie i w pomoc wszystkich ludzi dobrej woli.

Redakcja.

Przedmieścia Paryża a Lwowa

Są u nas ludzie, którzy nietylko w sprawach świeckich, ale i w religijnych chcą gotowe wzory zagraniczne stosować w Polsce. Jednych i drugich spotyka niepowodzenie, o ile formy działania w innych warunkach wyrosłe, chcą przenosić żywcem na teren, do tego nienadający się lub nieprzygotowany. Działanie musi wyrastać z potrzeb, zaradzać im i zmierzać do jasno wytkniętego celu.

Coś podobnego można zauważyć, porównując przedmieścia Paryża i Lwowa. Rozrost wielkich miast w Europie odbywał się w czasach, kiedy panowała obojętność religijna. Wskutek tego powstawały wielkie kompleksy kamienic, zamieszkiwane przez dziesiątki tysięcy ludzi, przeważnie ze sfer robotniczych, nie posiadające kościoła, należące do parafij, obejmujących do stu tysięcy dusz.

Skutki nie dały długo na siebie czekać. Ludność, przy szkołach bez nauki religji, zapominała o wierze, przestała chrzcić dzieci, ograniczała się do małżeństw cywilnych. To zaś pociągnęło za sobą zdziczenie obyczajów, dawanie posłuchu najradykalniejszym przywódcom, stworzyło z tych przedmieść fortece komunistyczne.

Gdy już było bardzo źle, zaczęto gorączkowo i z heroicznym wysiłkiem pracować od trzech lat. Dziwna to praca. Prowadzi ją obecnie około stu kapłanów, i kilkaset osób świeckich z Paryża. Wśród księży są ludzie, którzy porzucili kanonje, katedry uniwersyteckie, bogate probostwa; są ludzie

młodzi, ale nie brak i kapłanów, którzy mają 60 i 70 lat. Osobiście .muszą budować baraki-kościoły. lub wozy-kościoły. Mieszkają tak, jak ich owieczki, żyją jak żołnierze na manewrach i powoli zdobywają po odrobinie utracony teren.

Wszystko to obce dla naszych uszu. We Lwowie pobudowano na czas placówki pasterskie i nie doszło tak daleko jak w Paryżu. W r. 1904 powstała placówka duszpasterska na Zamarstynowie, w r. 1908 na Kleparowie. 1921 na Lewandówce, 1925 na Sygniówce, 1927 na Zniesieniu. Nigdzie nie powstały one za prędko. Mogą uczynić zadość tylko najważniejszym potrzebom religijnym. By mogły uczynić więcej, musi im przyjść z pomocą społeczeństwo lwowskie przykładem i pracą wszechstronną wśród ludności.

Kościół św. Mikołaja we Lwowie.

Dnia 6 grudnia jest odpust u św. Mikołaja. Kościół ten znany jest wszystkim i obecnie, po odnowieniu go dzięki usilnym staraniom X. Prob. . Stanisława Sokołowskiego, jest jedną z piękniejszych budowli religijnych we Lwowie.

Jaka jest historja kościoła św. Mikołaja?

W roku 1693 dał Mikołaj Strzałkowski 10.000 złp. trynitarzom na budowę kościoła i klasztoru drewnianego na przedmieściu halickiem a 30.000 na utrzymanie zakonników. W następnym roku wybudowano klasztor drewniany i zaczęto budować kościół także drewniany. Obecny kościół i plebanja, dawny klasztor trynitarzy, pochodzą z czasów późniejszych: kościół 1745, klasztor z 1751.

Po kasacie trynitarzy przez Józefa II, przeniesiono do tego kościoła parafję w r. 1786, która dotychczas od r. 1664 była przy kościele św. Marka.

Trynitarze mieli jeszcze we Lwowie i drugi klasztor i kościół mianowicie przy krakowskiej bramie, gdzie dzisiaj jest ruska cerkiew. W naszej diecezji mieli jeszcze klasztor w Stanisławowie, a na wschodzie nadto w Beresteczku i w Kamieńcu Podolskim.

Czem zajmowali się trynitarze?

Zakon trynitarzy powstał w XII w. Za cel postawił sobie wykup jeńców i niewolników chrześcijańskich z rąk niewiernych. W tym celu udawali się do Afryki, Azji, Indyj, Turcji, Tatarji. Nie zrażali się niebezpieczeństwami, ale też 7.215 tych zakonników umarło okrutną śmiercią od r. 1198—1622. Dzięki ich zabiegom 900.000 jeńców chrześcijańskich zawdzięczało swą wolność od XIII do XVIII w.

400-lecie założenia OO. Kapucynów.

W 1528 r. powstała nowa gałąź zakonu św. Franciszka, tak zw. kapucyni. Założycielom chodziło o to, by jak najwierniej żyć według reguły św. Franciszka. Ubodzy, skromni, poprzestający na małem, pełni dobrotliwego humoru, umiejący żyć i pracować wśród najuboższych warstw zyskali sobie uznanie na całym świecie i szybko się rozszerzyli po krajach chrześcijańskich.

Do Polski przybyli dopiero w r. 1694. Sprowadził ich król Jan III Sobieski i oddał im klasztor i kościół w Warszawie. Wkrótce przybyły nowe. Mieli przed rozbiorami 25 klasztorów z 223 kapłanami. We Lwowie należał do nich obecny kościół i klasztor OO. franciszkanów. Rząd austrjacki usunął stąd kapucynów, a osadził franciszkanów, którym odebrał kościoł i klasztor, gdzie dzisiaj I i III gimnazjum. W naszej diecezji mieli jeszcze kapucyni domy w Olesku, Kutkorzu i Marjampolu. Dzisiaj są jeszcze w tych miejscowościach z wyjątkiem Marjampola.

Zakon kapucynów związał się w szczególniejszy sposób z utrzymaniem wiary i polskości pod zaborem rosyjskim. Imiona O. Benjamina, O. Albina, O. Franciszka, O. Honorata, O. Rafała znane były i czczone w całem Królestwie. Oni (O. Honorat) założyli bardzo zasłużone zgromadzenie sióstr felicjanek, oni w Królestwie, po kasacie zakonów, zdobyli się na śmiały krok i stworzyli zakony, tajnie istniejące, tak zwanych skrytych zakonników i skryte zakonnice. Usługi ich były nieocenione. Pozostały one do dziś dnia i w wielu miejscowościach odgrywają dużą rolę. Nikt nieraz nie przypuszcza, że ten robotnik, przemawiający na wiecu, lub oddziałujący na kolegów w duchu katolickim, to nietylko robotnik czy rzemieślnik, ale i zakonnik.

Obecnie podjęli się pracy na Zamarstynowie w warunkach bardzo trudnych i przykrych — w r. 1904. Od tego czasu do dnia dzisiejszego służy im barak za kościół. Budowa nowego kościoła jest w toku. Ale też mogą poszczycić się bardzo ładnemi wynikami. Daleko lepiej rozwiną swą działalność gdy ukończą kościół na Zamarstynowie który budują z wielkim nakładem pracy i z dużemi trudnościami pieniężnemi. Liczą na pomoc ludzką i z pewnością nie zawiodą się, nie zawiodą się i ofiarodawcy.

Podziękowanie dusz zmarłych.

Po miesiącu zmarłych, listopadzie, dostałyśmy się do nieba. Osiągnęłyśmy wymarzony cel. Zażywamy wiekuistego szczęścia oglądamy Boga twarzą w twarz. Same nie odbyłyśmy jeszcze całej kary. Skrócili nam ją ludzie dobrzy. Nie zapomnimy im tego.

Dziękujemy naszym krewnym. Niektórzy nie znają nas nawet z imienia, bo dawno już opuściłyśmy ziemię, ale modląc się za wszystkie dusze z rodziny, pomogły i nam.

Dziękujemy wiernym, którzy w modlitwach swoich, zwłaszcza w dzień Wszystkich Świętych i w Dzień zaduszny, modlili się nietylko za krewnych i bliskich, ale za wszystkie dusze w czyśćcu cierpiące.

Dziękujemy szczególnie młodzieży a przedewszystkiem tym najmniejszym, którzy, zaledwie mówić umiejąc, już zdobyły się na pamięć o zmarłych i z całem współczuciem, z ogromną rzewnością prosiły Boga gorąco o nasze wybawienie.

Dziękujemy za pamięć o grobach naszych, za modlitwy, jałmużny, posty, odpusty, za Komunje św. za nas przyjęte, Msze św. na naszą intencję wysłuchane, Msze św. za zas ofiarowane i za wszystko, wszystko, czem skróciliście naszą karę.

Jedno jeszcze chcemy wam powiedzieć: są dusze w czyśćcu, o których nikt nie pamięta, ani krewni, ani znajomi, korzystają tylko z ogólnych modlitw Kościoła. Miejcie nad niemi litość, nieście im pomoc, zbliżcie im niebo.

I. Niedziela Adwentu.

Rok kościelny zamknięty jest silnemi i ostremi kolorami sądu ostatecznego. Zaczynamy go i kończymy obrazami, które wyobraźnię człowieka mrożą, za któremi podążyć nie może. Czyż można myśleć spokojnie o tych chwilach, gdy ziemia wić się będzie w bólach konania tak, że fale morskie piętrzyć się będą, miasta w przepaściach znikać, a góry chwiać, jak pijane olbrzymy. A ludzie?

Ludzie jeszcze żyją, ale życie ich pełne trwogi i męki. Mąż nie może ratować żony, matka dziecka. Obłędna i zwiątpiała pędzi ludzkość po ziemi. Gziekolwiek zwróci się przerażone oko, znikąd nie świta nadzieja ratunku. Groza na niebie, groza na ziemi. Żywioły zawładnęły światem, a człowiek jest wobec nich bezbronny. Nastał ucisk wszystkich ludów, jakiego jeszcze nie było.

Pan Jezus, opisawszy koniec świata, zwraca się do ludzi ze słowami: A to gdy się dziać będzie, spoglądajcież a podnoście głowy, boć się przybliża odkupienie wasze. W kim więc pozostała wiara w Odkupiciela, kto walczył o swoje zbawienie, ten wśród walenia się świata całego nie popadnie w rozpacz. Adwent jest dla nas czasem, przez który umacniamy w sobie wiarę w odkupienie i dajemy wyraz tęsknocie za Bogiem.

Nabożeństwo adwentowe roraty — ma dla ludzi pociągający urok. Ta wczesna Msza uroczysta w półmroku wśród rzewnej pieśni: „Spuśćie nam na ziemskie niwy Zbawcę z niebios, obłoki". budzi w duszy człowieka drzemiącą na dnie od wypędzenia z raju tęsknotę za Bogiem. Wtedy może z całem przekonaniem powtarzać za niespokojną ginącą w ciemnościach duszą psalmisty: Przed Tobą cała tęsknota moja. Jak jeleń do źródła, tak dusza moja pragnie do Ciebie Boże, Boga Mocnego i Żywego. Kiedyż przyjdę i ukażę się przed obliczem Boga mojego? Do Ciebie, Boże mój, podnoszę serce moje; w Tobie ufam i nie będę zawstydzon! (Ps. 37, 10; 41, 2 i. n.; 24, i. n.).

Pozwólmy tym pragnieniom, myślom, smutkom, tęsknotom opanować naszą duszę, choćby do tego Pawłowego pragnienia: Pragnę umrzeć i być z Chrystusem.

W każdym razie Chrystus stoi u drzwi serca naszego i kołace, by za obudzeniem się naszej duszy z snu duchowego przyszło silniejsze życie religijne, pełne głębokiej wiary i posłuszeństwa woli Bożej. Wołanie serca naszego do Boga nie pozostanie bez odpowiedzi, wszak dał obietnicę: Będziecie mię szukać i znajdziecie, gdy mię szukać będziecie całem sercem (Jer. 29, 13).

Dzisiaj tęsknota za Bogiem staje się coraz powszechniejszą. Widać ją we wszystkich krajach, bo wszędzie przekonali się ludzie, że obietnice uszczęśliwienia człowieka bez Boga zawiodły, a nawet okropne wydały owoce. Nie wszędzie ta tęsknota skierowała dusze ludzkie do Chrystusa, do Eucharystji, do Kościoła katolickiego. Ufajmy, że i na to czas przyjdzie. My czyńmy wszystko, co w naszej mocy, by Światła Chrystusowe na ziemi jak najjaśniej płonęły i zbłąkanym wskazywały drogę do przystani. A za tą tęsknotą, która jest nowym duchowym adwentem, przyjdzie okres Bożego Narodzenia w duszy i życiu ludzkości. „Gdy to uciśnienie zaczyna się dziać, wtedy przybliżyło się, do was odkupienie". Pan przychodzi wśród największego utrapienia i to jest prawo łaski, Znajdziemy Boga, uświęcimy dusze nasze, obfity przyniesiemy owoc, gdy Boga szukać będziemy całem sercem naszem. Amen.

Notatki liturgiczne.

Rok kościelny. Kościół przypomina nam co roku dzieje naszego odkupienia: oczekiwanie Odkupiciela, Jego przyjście, fakt odkupienia i korzystanie z owoców odkupienia. Czyni to przez szereg świąt, które następują po sobie w ustalonym porządku.

Adwent. Rok kościelny zaczyna się pierwszą niedzielą adwentu. Adwent trwa cztery niedziele. W pierwszą niedzielę adwentu i w ostatnią roku kościelnego czyta Kościół Ewangelję o sądzie ostatecznym.

Roraty. W adwencie odprawia się roraty. Jest to wczesna, uroczysta Msza św, ku czci Matki Boskiej. W czasie tej Mszy św. pali się na ołtarzu 7 świec. Świece te

przypominają Stary Zakon (świecznik siedmioramienny). Nazwa pochodzi od pierwszych słów introitu: *Rorate coeli...* W dawnej Polsce każdy ze stanów stawiał przez swego przedstawiciela świecę na ołtarzu i mówił: „Gotów jestem na sąd Boski“. Czynił to król, biskup, senator, ziemianin, rycerz, mieszczanin i wieśniak.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

GRUDZIEŃ — 1928.

2	N	**AG. 1. Adw.**	19	**BA. 26 po S.**
3	P	Franciszka	20	Hryhorja
4	W	Barbary	21	**Wowed. Boh.**
5	S	Sabby	22	Fyłymona
6	C	Mikołaja biskupa	23	Amfyłochyja
7	P	Ambrożego †	54	Jekateryny
8	**S**	**Niep. P. NPM.**	25	Kłymentja

Msza pontyfikalna w katedrze. 8 grudnia, w uroczystość Niepok. Pocz. Najśw. Panny Marji odprawi, jak co roku X. Arcybiskup uroczystą Mszę św. pontyfikalną o godz. 6-ej rano. Kupcy lwowscy przychodzą na tę Mszę św. uroczyście według dawnego zwyczaju. W czasie Mszy św. jest kazanie, po Mszy św. odbywa się procesja.

Z parafji N. P. Marji Śnieżnej. 29 listopada zaczęła się nowenna do Matki B. Niepok. Pocz. Od 8 do 10 grudnia włącznie odbędzie się czterdziestogodzinne nabożeństwo z kazaniami w czasie rorat, sum i nieszporów. Zakończenie 10 grudnia o 6-ej wieczorem. Po kazaniu uroczysta procesja i Te Deum.

4 listopada Bractwo Dobrej Śmierci urządziło kwartalne nabożeństwo za zmarłych członków bractwa.

4 listopada zawiązała się Katol. Liga parafjalna według statutu, zatwierdzonego przez województwo.

Z parafji św. Marcina. W niedzielę 2 grudnia podczas sumy Adoracja Najśw. Sakramentu. Po nieszporach nauka i zmiana tajemnic Żywego Różańca.

We wtorek 4 grudnia o godz. 8-ej rano Msza św. przed ołtarzem Matki Boskiej za ofiarodawców na odnowienie kościoła.

W piątek 7 grudnia o godz. 6½ Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu w kaplicy Najśw. Serca Pana Jezusa.

W kościele św. Anny odbyły się 24 listopada złote gody Jana i Emilji Krysińskich. Oboje staruszkowie (on lat 80, — ona lat 73) przed 50-ciu laty brali ślub w tutejszym kościele. W dniu jubileuszu oboje przystąpili do św. Sakramentów, odprawiona została uroczysta Msza św. — i ceremonja błogosławieństwa jubileuszowego.

Odpusty. 2 grudnia na Św. Andrzeja w kościele OO. Bernardynów. 4, 5 i 6 grudnia odpust u św. Mikołaja. Konkluzja 6 grudnia o 6-ej wieczorem. 8 grudnia na Niep. Pocz. w kościele OO. Franciszkanów, Reformatów i N. P. Marji Śnieżnej

Do P. T. Czytelników. Numer zamykamy we wtorek. W tym dniu muszą być wszystkie komunikaty w redakcji, o ileby miały być w numerze najbliższym.

Kącik pytań. Chcąc nawiązać z P. T. Czytelnikami jak najżywszą łączność, wprowadzamy kącik pytań. Pytania prosimy przysyłać pocztą lub wrzucać do skrzynki redakcyjnej. Odpowiedzi będą drukowane w „Wiadomościach“.

Nabożeństwa.

I. Parafja katedralna.

a) Bazylika metropolitalna.

1) Msze św. o godz.: 5·30, — 6, — 6·30, — 7, — 7·30, — 8, — 8·30, — 9, — 10 kazanie, — 10·30 suma, — 12.

Nieszpory o godz.: 16 łacińskie, — 18 polskie z kazaniem.

2) Roraty o godz.: 6, a w oktawie Niep. Poczęcia 6·30.

3) Spowiedź codziennie od godz.: 6·30 do 9 i od 18 do 19.

b) Kościół OO. Jezuitów.

1) Msze św. o godz.: 6 prymarja, — 7, — 8, — 9, — 10, — 11 suma z kazaniem, — 12·30.

Nieszpory o godz. 16·30.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź w niedzielę od 6 do 12 rano, w inne dnie w czasie Mszy św. i od 17 do 19.

II. Parafja OO. Dominikanów.

1) Msze św. o godz.: 6, — 7·30, — 8·30, — 9·30, — 10·30 suma z kazaniem, — 12.

Nieszpory łacińskie o godz. 15·15, polskie o 1[illegible] z procesją w 1, 2 i 3 niedzielę miesiąca.

2) Roraty o godz. 6·30 z homilją.

3) Spowiedź w niedzielę od godz. 6 rano do 1[illegible] w południe, w dnie powszednie od 6 do 10 i od 18.

Codziennie o godz. 18 nabożeństwo Różańcowe 17·30 kompleta łacińska śpiewana z procesją i „Salve Regina“.

III. Parafja M. B. Śnieżnej.

a) Kościół M. B. Śnieżnej.

1) Msze św. o godz.: 7 prymarja, — 8·30 cicha Msza św., — 10·30 suma z kazaniem

Nieszpory o godz. 16 i katechizacja.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź — w niedzielę od godz. 7 rano a w czasie rorat od 6 aż do końca sumy.

b) Kościół Karmelitów.

1) Msze św. o godz.: 7, — 8, — 8·30 szkolna, — 9 śpiewana, — 11 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 16.

2) Roraty o godz. 6.

c) Kościół PP. Benedyktynek łacińskich.

O godz. 9 Msza szkolna, — 9·30 suma z śpiewem gregorjańskim.

IV. Parafja św. Mikołaja.

a) **Kościół św Mikołaja.**

1) Msze św. o godz.: 6·30, — 7·30, — 8·30, — 9·30, — 10, suma — 11·30, — 12·30.

Nieszpory o godz. 16.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź od godz. 6·30 do 9 i od 18 do 19.

b) **Kościół św. Zofji** (XX. Misjonarzy).

1) Msze św. o godz.: 7·30, — 10·30 suma z kazaniem.

2) Spowiedź w czasie Mszy św.

V. Parafja św. Marji Magdaleny.

a) **Kościół św. Marji Magdaleny.**

1) Msze św. o godz.: 6, — 8, — 9, — 10, — 11 suma z kazaniem, — 12·30.

Nieszpory o godz. 16.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź codziennie od godz. 6 do 9 a w niedzielę do godz. 13.

b) **Kościół OO. Jezuitów przy ul. Dunin Borkowskich.**

1) Msze św. o godz.: 6, — 8, — 9, — 10 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 17.

2) Roraty o godz. 6 rano.

3) Spowiedź codziennie od godz. 6 do 9 i od 18 do 19.

c) **Kościół SS. Karmelitanek.**

Msze św. o godz.: 7, — 9 suma.

VI. Parafja św. Antoniego.

a) **Kościół św. Antoniego.**

1) Msze św. o godz.: 6, — 7, — 8, — 9, — 10·30 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 16.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź — w czasie Mszy św.

b) **Kościół OO. Franciszkanów.**

1) Msze św. o godz.: 6, — 7, — 8, — 9, — 10 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 17.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź podczas Mszy św., w sobotę o godz. 19 spowiedz oraz litanja do Matki Boskiej.

c) **Kościół SS. Franciszkanek.**

1) Msze św. o godz.: 6·30, — 10.

Nieszpory o godz. 16·30.

2) Spowiedź w piątek od godz. 17.

W każdą drugą niedzielę miesiąca o godz. 16·30 nabożeństwo eucharystyczne z kazaniem.

W każdy pierwszy piątek miesiąca o godz. 15·45 adoracja Przenajśw. Sakramentu dla młodzieży.

d) **Kościół OO. Zmartwychwstańców.**

1) Msze św. o godz.: 6·30, — 8, — 8·45 szkolna Msza św., — 10.

Koronka o godz. 17.

2) Roraty o godz. 6·30.

3) Spowiedź w czasie Mszy św. i koronki.

VII. Parafja św. Marcina.

1) Msze św. o godz.: 6, — 7·30, — 9, — 9·30, — 10·30 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 16.

2) Roraty — w niedzielę o godz. 6, w dnie powszednie o 6·30.

3) Spowiedź — w niedzielę i święta od godz. 6 rano do końca sumy, w dnie powszednie od godz. 6·30 do 8 rano.

VIII. Parafja św. Andrzeja

(OO. Bernardynów).

1) Msze św. o godz.: 6, — 6·30, — 7, — 8, — 9, — 10, — 10·30 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 17.

2) Roraty o godz. 6·30.

3) Spowiedź — przez cały czas nabożeństwa.

IX. Parafja św. Anny.

a) **Kościół św. Anny.**

1) Msze św. o godz.: 6·30, — 8, — 9, — 10·30 suma z kazaniem.

Nieszpory o godz. 16 popołudniu.

2) Roraty — w niedzielę o godz. 6, w dnie powszednie o 6·30.

3) Spowiedź od godz. 7 do 8·30 codziennie

b) **Kościół OO. Reformatów.**

1) Msze św. o godz.: 7 śpiewana Msza św. z kazaniem, — 8 cicha Msza św. i godzinki do Matki Boskiej, — 9 szkolna Msza św., 10 suma z błogosław. Najśw. Sakramentem.

Nieszpory o godz. 16.

W każdą czwartą niedzielę wystawienie Najśw. Sakramentu w czasie nieszporów a rano Adoracja.

2) Roraty o godz. 7.

3) Spowiedź od godz. 7 do 10 w niedzielę.

X. Parafja św. Elżbiety.

1) Msze św. o godz.: 6, — 7, — 8, — 9, — 10·30 suma z kazaniem

Nieszpory o godz. 16 i katechizacja.

2) Roraty o godz. 6.

3) Spowiedź od godz. 6 do 9 rano.

XI. Parafja św. Łazarza.

1) O godz. 10 suma z kazaniem

2) Spowiedź przed Mszą św.

Katedra ormiańsko-katolicka.

Msze św. o godz.: 6, — 7 ewentualnie o 8, — 9, — 10·30 suma.

Nieszpory o godz. 16.

Z życia parafjalnego.

Bazylika metropolitalna.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów — zmarłych — zaopatrzonych 1 — zapowiedzi —.

Parafja OO. Dominikanów.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów — zmarłych 1 — zapowiedzi 1 — ślubów 2 — zaopatrzonych 2.

Parafja M. B. Śnieżnej.

Za czas od 18 do 25 XI było: chrztów 3 — zmarłych 2 — zaopatrzonych 2 — zapowiedzi 4.

Parafja św. Mikołaja.

Za czas od 18 do 24/XI było: chrztów 4 — ślubów 7 — zmarłych 2 — Komunij św. 620 — zapowiedzi 7.

Parafja św. Marji Magdaleny.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów 5 — zmarłych 2 — ślubów 6 — Komunij św. 1500 — składki 164 zł. 75 gr. — zapowiedzi 20 — zaopatrzonych 2.

Parafja św. Antoniego.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów 3 — zmarłych 3 we Lwowie, 2 w Krzywczycach — zaopatrzonych 7 — Komunji św. 600 — składki 58 zł. 30 gr. — zapowiedzi 1.

Parafja św. Marcina.

W czasie od 17 do 25/XI było: chrztów ze Lwowa 4, z Zamarstynowa 3 — ślubów ze Lwowa 8, z Zamarstynowa 2 — zmarłych ze Lwowa 4, z Zamarstynowa 1 — zapowiedzi 8.

Parafja św. Andrzeja (OO. Bernardynów).

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów 1 — zmarłych 2 — zaopatrzonych 7 — zapowiedzi 10 — ślubów 9 — Komunji św. 3600.

Parafja św. Anny.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów 7 — zmarłych 4 — zapowiedzi 17.

Parafja św. Elżbiety.

Za czas od 18 do 25/XI było: chrztów 12 — zmarłych 3 — zaopatrzonych 4 — Komunji św. 760 — zapowiedzi 23.

Spis imienny zapowiedzi w następnym numerze.

„GŁOS EUCHARYSTYCZNY“, pismo miesięczne, poświęcone czci Przenajśw. Sakramentu Ołtarza. Redakcja i Administracja: Lwów, Ormiańska 13. Całoroczna prenumerata 3 zł.

X. Dr. Z. Bielawski: Dzieje Starego i Nowego Przymierza. Stron 280 i 70 ilustracyj. 2·50 zł.

X. Arcyb. Bilczewski: Listy pasterskie. Tom I (1900—1908) wyczerpany. Tom II (1909—1914), str. 318. 3 zł. Tom III (1915—1922), str. 748, 9 zł.

X. A. Cząstka: Wiara w Boga i czyn z wiary. Opowiadania katechizmowe z przykładami. Cz. I (Skład Apostolski). Str. 324. 3·20 zł. Cz. II. (Przykazania i Sakramenta) str. 248. 4·50 zł.

X. Dr. M. Tarnawski: Arcybiskup Józef Bilczewski. Krótki rys życia i prac, str. 214, 4 zł.

X. Arcyb. Teodorowicz: Okruchy ewangeliczne, str. 358, 2 zł.

Do nabycia w TOW. „BIBLJOTEKA RELIGIJNA“, Lwów, pl. Trybunalski 1.

OBRAZY, FIGURY, KRZYŻYKI, MEDALIKI, RÓŻAŃCE, KSIĄŻECZKI DO NABOŻEŃSTWA — WSZELKIE PRZYBORY KOŚCIELNE DO NABYCIA W WIELKIM WYBORZE w **TOW. „BIBLJOTEKA RELIGIJNA“, LWÓW, PL. TRYBUNALSKI 1.**

TYLKO UCZCIWĄ PRACĄ I ROZUMNĄ OSZCZĘDNOŚCIĄ DOCHODZĄ JEDNOSTKI I NARODY DO DOBROBYTU!

MIEJSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI we Lwowie

UL. WAŁOWA l. 9. — Telefony: 2-75, 12-68, 49-22, 25-50, oraz jej ODDZIAŁ 1, UL. GRÓDECKA l. 60. — Tel. 61-02

przyjmuje wkładki oszczędności w złotych i w dolarach rano od 8½—1 i od 5—6½ popołudniu.

Skarbonki oszczędnościowe wydaje się bezpłatnie za złożeniem wkładki zł. 5.

Oszczędzającym z prowincji wysyła bezpłatnie czeki P. K. O.

Miejski Zakład Zastawniczy Oddział Miejskiej Kasy Oszczędności we Lwowie udziela dogodnego kredytu pod zastaw kosztowności.

Za wkładki i ich oprocentowanie ręczy Gmina miasta Lwowa całym majątkiem

stan wkładek 31.X.1928 r. wynosił zł. 33,526.385·89.

SZANUJ GROSZE — BO Z GROSZY ROSNĄ TYSIĄCE!

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow. „Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.